

Tisková zpráva
29. 4. 2026

Mezinárodní den povědomí o hluku připadá na 29. dubna

Mezinárodní den povědomí o hluku, někdy označovaný také jako den boje proti hluku, připadá každoročně na poslední středu v dubnu. Kampaň byla iniciována v roce 1996 [Centrem pro sluch a komunikaci v New Yorku](#) a jejím cílem je upozornit na negativní dopady nadměrného hluku na lidské zdraví. V roce 2026 si připomínáme již 31. ročník, který vychází na 29. dubna.

Hluk je běžnou součástí života, zejména ve městech, a jeho vliv na člověka se obecně dělí do dvou základních kategorií – na přímé zdravotní účinky a nepřímé účinky, označované jako obtěžování, které souvisí s kvalitou života.

Dlouhodobý hluk může poškodit zdraví

Přímé zdravotní účinky jsou spojeny především s dlouhodobou expozicí hluku, zpravidla po dobu 10 až 15 let a více. Typickými zdroji jsou doprava, průmyslové provozy nebo technická zařízení. Podle Světové zdravotnické organizace patří mezi prokázané dopady hluku na zdraví například poruchy spánku nebo zvýšené riziko kardiovaskulárních onemocnění, jako je vysoký krevní tlak, infarkt myokardu či cévní mozková příhoda.

Krátkodobý hluk obtěžuje

Naopak obtěžování hlukem je typické pro krátkodobé nebo ojedinělé expozice v řádu hodin až dnů. Jde například o hluk ze sousedství, hlasové projevy lidí a zvířat, akce kulturního, sportovního a společenského charakteru. Vnímání tohoto hluku je výrazně subjektivní a obtížně kvantifikovatelné. Dosud není jednoznačně objasněn vztah mezi krátkodobými fyziologickými reakcemi organismu na hluk a jeho dlouhodobými zdravotními dopady.

Hudební produkce a nízkofrekvenční hluk

Významným zdrojem obtěžování bývají venkovní hudební produkce, jako jsou koncerty, festivaly či slavnosti. Hudba se vyznačuje specifickými vlastnostmi, jako je tonalita, rytmus nebo dynamika, přičemž s rostoucí hlasitostí roste i míra obtěžování.

Moderní hudba obsahuje výraznou nízkofrekvenční složku, která je v interiérech vnímána jako dunění. Nízkofrekvenční zvuk se šíří na velké vzdálenosti, má malý útlum a snadno proniká přes překážky. Pro samotný nízkofrekvenční hluk v komunálním prostředí neexistuje mezinárodně jednotně stanovený hygienický limit. Problematika jeho hodnocení a regulace patří mezi aktuální výzkumné priority Evropské unie.

Regulace je v rukou obcí

Možnost regulace krátkodobých hudebních produkcí mají především obce. Ty mohou při povolování akcí zohlednit místní podmínky a stanovit pravidla například prostřednictvím obecně závazné vyhlášky.

Krajské hygienické stanice naopak nemají pravomoc tyto akce zakazovat nebo omezovat. Od 1. prosince 2015 jsou hudební produkce ve venkovním prostoru vyjmuty z jejich dozorové působnosti podle zákona o ochraně veřejného zdraví (§ 30 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Hygienici kontrolují dlouhodobé zdroje hluku

Hygienické stanice se zaměřují zejména na dlouhodobé zdroje hluku v komunálním prostředí posuzované v rámci dokumentací pro řízení dle stavebního zákona, zákona o integrované prevenci či zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. V rámci kontrolní činnosti sledují, zda provozovatelé dodržují hygienické limity stanovené právním předpisem. Tyto limity představují společensky přijatelné riziko – tedy úroveň, při které je zajištěna ochrana zdraví obyvatel a současně je jejich dodržení technicky i ekonomicky dosažitelné.

Limity se vztahují na tzv. chráněné prostory, typicky venkovní a vnitřní prostory staveb rodinných a bytových domů, jak je definuje uvedená legislativa.

Přibývá podnětů od občanů

Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje v roce 2025 prošetřila celkem 76 podnětů občanů týkajících se hluku, což představuje meziroční nárůst o 41 %. Ve 3 případech bylo ve spolupráci s akreditovanou laboratoří prokázáno porušení hygienických limitů, za což budou provozovatelům uloženy pokuty.

Měření hluku, foto: KHS.